

Аннибалова домъ; на горкія скитникъ отсѣчены были сички тѣ пѣтеща за спасеніе: едно средство му оставало, да не са испроводе робъ въ Римъ. Той отколѣ вече носялъ при себеси отрова; когато обрѣжнены тѣ войны са вмѣкнѣли при него, той извадилъ чаша та и ѿ испилъ. Тѣй умрѣлъ величайшій тѣ полководецъ на древнія мѣръ.

7. Цензоръ Катонъ.

Въ Азія, Римляны тѣ са приучили на раскошь и расточительность. Колкото повечъ сѣкровища добывала республика та и отдѣльны тѣ гражданы, толкози повече сѣ-кѣй мыеялъ, какъ по весело да поживѣе. Значенъе то на богаты тѣ порасло; чрезъ злато то можало да са дѣйствиува по силно отъ напредъ; таквизи хора, като Фабриція и Курія, станѣли рѣдки. Оставалъ само единъ челоуѣкъ отъ стара та тѣрса — той былъ цензоръ *Кашонъ*. Този челоуѣкъ искалъ насилно да възстави древня та простота на нравы тѣ. Той сѣ са боялъ, че, кога гражданы тѣ са предадѣтъ на изнѣженъ животъ, направятъ си палаты, кога са заловѣтъ сѣ произведенія та на искусства та, та наченѣтъ да подражаватъ Гърцы тѣ, лесно ще са изгуби свобода та на Римъ, лесно ще са намѣри за него тираннѣ. Жестокій тѣ Катонъ особенно не обыкнѣлъ Гърцы тѣ, защото много отъ тѣхъ приидвали въ Римъ да обучаватъ млади тѣ на грѣцки тѣ искусства и науки. И наистина, много таквизи Гърцы были просто барборановцы и развратны хора, които никакъ не могли да бѣдѣтъ по душа на единъ республиканецъ, какѣвто былъ Катонъ. По негово то мнѣніе, истѣнчаванъе то на нравы тѣ, любезность та и искусство то приличны были само на рабы тѣ, които нѣматъ отечество. Споредъ туй той сѣ пригодѣвалъ да гони изъ Римъ грѣцки тѣ ораторы, учители и художницы; нѣкои отъ народны тѣ трибуны были на негова страна. Увѣнчаннѣй тѣ съ сѣ слава Сципѣонъ „Африканскій,“ — както вели да го зовѣтъ слѣдъ побѣда та надъ Аннибала,